

EGYETERTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. KERESZMETI-UTCA 6 SZ. HIRDETTÉREK ES NYILTTÉREK...

Trefort kiegyezési programja.

A 'Pester Lloyd' ma reggeli számarendkívül érdekes iratot közöl az elhunyt közoktatási miniszter tollából, melyet az 1862-ben, tehát a szerencsétlen végeztet olasz háború, az októberi diplomával és februári pátenssel történt sikertelen kísérletek...

tott elvek és azonos törvények szerint vezettek. Hogy Magyarországnak külön hadügyi, igazságügyi és közoktatásiügyi miniszteriuma legyen, arról, mint az osztrákok által sem ellenezett föltételről Trefort nem is beszél. Annál erélyesebben argumentál azonban a mellett, hogy a pénz, sőt a hadügyi is külön választassék, mert írja, egy követelik a magyar törvények, ugy követelik a Magyarországon uralkodó fölfogás. Ha ebbe túl felül bele menni nem volna hajlandók: hiába való akkor minden fáradság, a kiegyezés létre nem jöhét. Mert itt van a vitás kérdés magva, minden egyéb kérdés könnyen tisztázható.

Különösen a hadügyi ketté választása a magyar hadsereg föllállítását, a mire Trefort e tervezetében a legnagyobb súlyt fekteti, azt bizonyítgatván, hogy ez a monarchia fennmaradását és hatalmi állását nem csak hogy nem veszélyezteti, hanem az 'össz-állam' és a 'dinasztia' érdekeit még inkább megóvjaa s a monarchiát erősíti. Elismeri, hogy a hadügyi kérdés kényes egy kérdés. De utolag is rá mutat, hogy a magyar törvények s a magyar közértelem külön magyar hadügyminiszteriumot, külön magyar hadsereget követelnek s e követelések számolni kell, mivel e nélkül Magyarország népeinek kielégítéséről szó sem lehet. Trefort kiegyezési programjának azt a részét, melylyel az illetéket a fölül igyekszik megnyugtanni, hogy a külön magyar hadügyi a császári államra és hatalmi állására egyáltalában nem rejt veszélyt magában, alább egész terjedelmében közöljük.

Látni való ebből, hogy Trefort, a kinek dynasztiás érületéhez soha kétség nem férhetett s a ki minden alkalmat, sokszor szükség nélkül is megragadott, hogy a forradalommal szembe szálljon s államférfiúi működésének sarkpontjává tette, hogy — saját kifejezésével élve — ekkirnta a forradalom kultuszát; mennyire egyformán gondolkozott a hadügyi tekintetében a nemzet zömével s mennyire nem volt különöse e tekintetben közle és azok között, a kik a kiegyezés művét tökéletlennek, rossznak, a nemzet igaz jogait sértőnek épen azért tartották, mivel a nemzet jogos követeléseit épen e lényeges pontra nézve teljesen mellőztették. Nincs semmi okunk kételkedni benne, hogy Trefort ebben az iratban legőszintébb meggyőződését írta meg s hogy annak minden szava lelkeből volt merítve. Azt is elengedő okunk van föltenni, hogy nem ő volt az egyedüli, a ki így gondolkozott azok

közt, a kik a kiegyezést utóbb mégis elfogadták, noha az e pontban lelkiük meggyőződésével ellenkezett. Micsoda kézdelemnek kellett mindezek lelkében végbé menni, micsoda kishitőségnek kellett rajok erőt venni, hogy lelkiismeretükön ily erőszakot tegyenek! Es micsoda ábrándokba ringathatták magokat, a mikor elhítheti igyekeztek magukkal is, másokkal is, hogy Magyarország külön hadügyi, külön hadsereg nélkül is önálló ország lehet, hogy ez a közönség vagy inkább abszolút természetűnek fönttartott intézmény nem fog minden lépten-nyomon beleütközni a szabad alkotmányba, hogy ennek szelleme által majd átmódosul, bele lesz illeszthető idővel az alkotmány keretébe s nem lesz minden kivított jogunkra állandó és kész veszedelem! S micsoda ábrándokba kellett magukat ringatniok, a mikor elképzelték, hogy a mit öksilekűségük egy gyöngye pillanatán megkecslekedtek, meggyőződése szavát majd az egész magyar nemzet is épúgy elfogja hallgatni, kibékül azzal az abszurd állapottal, hogy réve s annak révén pénze fölött is mások kényük-kedvük szerint rendelkezzenek, hogy törvényei szentsége addig legyen szentség, a meddig a szuronyoknak parancsoló alkotmányos érületi uralkodó védi és oltalmazza s hogy egy önrésztes, jóra való nemzet valamikor odáig puhulhat, a hol természetes dolognak találja még azt is, hogy gyermekei a hadseregben csak a legalantasabb munkára szoríttassanak, előlök minden előmentel elzárassék, csupán azért, mert — magyarok.

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Csillagászati levelek.

Írta dr. NEMETI VICH KAROLY.

Utolsó cikkemben azokról az óriási kitérésokről szóltam, melyek a napban időnkint vespermenek, és melyek protuberanciák neve alatt ismertessék a csillagászok és a művelt világ előtt és főleg az utolsó teljes napfogyatkozás alkalmával egész Európában a csillagászok beható észleléseinek tárgyát képeztek. Hogy vajon ez iszonyú kitérés a napnak, mely bizonyos czikluszhoz vannak kötve és mint egy lekezeléssel hasonlíthatók össze, mely a mellett bizonyos ritmusban dagasztja és apasztja; hogy e kitérés a napnak honnan származnak és mi táplálja azokat, nem ezer, de csak millió és millió éven, az az határtalan időn át, azt nem tudjuk, ez eddigelőttünk meg teljes titok. Közönséges vulkánikus erők, mint a miylenek földünkön működnek, nem lehetnek, mert ezek végre fölemészítik magukat, és kihálanak, mint azt számtalan a földön kihalt vulkánok eszelhetjük, s mint azt a holdon láthatjuk. A földi vulkánok nagymennyiségű gázokkal és vízgőzökkel olvasztott izzó anyagokat (lavát) bányák ki, míg a nap kitérésai leginkább drovénál állanak, mely oly iszonyú magassagra fejedhetnek, hogy a lángok magassága gyakran a nap átmérőjének egy negyedét eri el.

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

Alább találja magyar fordításban az olvasó, sok a meglepő. Melegpő már az is, hogy a közös ügyek tárgyalására hivatott parlament bizottságok, a delegációk eszméjét, Trefort már a voltaképi kiegyezési tárgyalások előtt öt évvel pendítette meg, noha valószínűleg másképp képzelte, mint a miképp azok utóbb valóságá lettek; de még inkább meglepő az az álláspont, melyet Trefort a hadsereg vonatkozásig elfoglalt s mely mondhatni, teljesen azonos azon ellenzéki pártok álláspontjával, melyek nem fogadták el az 1867-ben létrejött kiegyezést. Trefort kiegyezési programjában három alapszólataimot állít föl. Azt, hogy a kiegyezés a monarchia nagyhatalmi állását ne érintse; azt, hogy Magyarország népei teljesen kielégíttessék és végre azt, hogy e kielégítés ne a monarchia többi országainak a kárával történjék. A mi a középső pontot illeti, azt csak a magyar törvények és pedig különösen a 48-iki törvények alapján véli lehetségesnek, oly módon, a mint azt a 61-ki föliratok kifejtették. Elismeri, hogy a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, miszerint bizonyos kérdések közöseknek nyilvánítassanak. Ilyenekül ő a külpolitikán kívül a kereskedelmi és az ezzel kapcsolatos vámügyet tartja, melyeknek ma, mint tudjuk, külön magyar és külön osztrák miniszteriuma van, de a melyek közösen megállapí-

